

Шляхи

Ще з первісних часів, з кошички людства шляхи були засобом зносин між народами. Починаючи від вузької ледва помітної стежки, якою стороною крамувала людина до сусіднього курення чи селища, людство дійшло до широких залізо-бетонових автострад, по яких швидко вітрів жемуться тисячі автомобілів чи як простіше кажуть машини.

Шляхи сполучають, об'єднують людей.

В уявленні людини слово шлях пов'язане з землею, бо природніше

рухатись по землі. Але люди
випаючим засоби пересуватись
і по воді, і в повітрі, і під
землею. Тому й шляхи бувають
різні: сухопутні, водні, повіт-
ряні, підземні.

Сухопутні шляхи теж поділя-
ються на колійні, як ось залізни-
ці, автомобільні, прості вузько-
ві тощо.

Найбільш розповсюдженою
мережкою шляхів, якою най-
частіше користується люд-
ство це прості сухопутні шля-
хи, що з'єднують мільйони се-
лищ у всьому світі. Ними най-
більше пересувається людей і ван-
тажів.

Люди давно помітили, що для розвитку країни шляхи мають велике значення. Чи то дитині пройти до школи, чи проїхати ^(людині) в місто, чи дістатись до більшого культурного центру ~~для того~~ треба мати впорядкований шлях, який потрібний і в самих селищах і містечках. Чим краще впорядковані шляхи, тим легше, спокійніше і швидше може людина здійснити свої наміри, виконати свої обов'язки. Довіз потрібних крамів, продуктів споживання із селу міста і навпаки може швидко, безперешкоди, без утрат і своєчасно здійснюватись лише тоді, коли шляхи відновитимуть своєму призначення.

Люди за старих часів зрозуміли велике значення хороших шляхів і почали дбати про їх поліпшення та утримання.

манія в наметковому стані. Але ми-
нуло немало часу поки турботи про
поліпшення шляхів стали обов'яз-
ковою справою кожної держави.

Зараз нема такого народу на земній
кулі, який не дбав би про розвиток
та поліпшення шляхової мережі
в своїй країні. І тим вищий куль-
турний розвиток народу, тим більше
він дбає про впорядкування шляхів.
Ще в сиву давнину китайці, перси, єгип-
тяни греки, римляни почали будова-
ти шляхи. Особливо про це дбали воя-
ки - римляни. До наших часів збере-
лися збудовані ними потужні шля-
хові споруди, мости, товсті камя-
ні бруски. Рештки були товщиною
півтора метри. Не даремно вони
збереглися по-над дві тисячі років.

Уже майже тисячу років тому в Києві по
вуллицях або політинати проїзд у забитих
місцях викладали їх дерев'яними посто-
лами.

Шлях одноразово і вадить і ляскає лю-
дину. Вадить тому, що веде в незнамі краї
у правобливу далечінь, а людина з первіс-
них часів прагнула пізнати світ і
всесвіт. Ляскає тому, що відриває лю-
дей від рідних, близьких людей, від рід-
ного, любого краю і запрошує небезпе-
ками та несподіванками.

Український народ у своїй мудрості піс-
нях співає у (різних аспектах) різних
напрямках шляху. Пригадати хоч би
одну з тих пісень

"Ой, пошлась доріженька через брід"

В ній і мелодія і словесний зміст
багато розкажуть.